

Ny Bokin'i Joela sy ny Fiangonana Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito Laodiseana - Laharana Faharoa

Jeff Pippenger
2025-12-02

Nomery Faharoa

“Amin’ny faniriana lalina sy mafy no iandrasako mialoha ny fotoana izay hiverenan’ny zava-nitranga tamin’ny andron’ny Pentekosta, amin-kery lehibe lavitra noho izay naseho tamin’izany fotoana izany. Hoy Jaona: ‘Ary nahita anjely iray hafa nidina avy tany an-danitra aho, nanana hery lehibe; ary nazavan’ny voninahiny ny tany.’ Ary amin’izany, tahaka ny tamin’ny vanim-potoanan’ny Pentekosta, dia handre ny fahamarinana ambara aminy ny olona, samy amin’ny fiteniny avy izy rehetra.”

“Afaka mamelombelona vaovao ny fanahy rehetra izay maniry amin-kitsim-po hanompo Azy Andriamanitra, ary afaka mikasika ny molotra amin’ny vainafo velona nalaina teo amin’ny alitara Izy, ka hahatonga izany hahay haneho amin-kafetsena ny fiderana Azy. Feo an’arivony no hofenoina hery hitory ny fahamarinana mahatalanjona ao amin’ny Tenin’Andriamanitra. Ny lela mikezakeza dia hovahana, ary ny saro-kenatra dia hampaherezina hitondra fanambarana feno fahasahiana ho an’ny fahamarinana. Enga anie ny Tompo hanampy ny olony hanadio ny tempolin’ny fanahy ho afaka amin’ny loto rehetra, ary hitandrina firaisana akaiky toy izany Aminy, mba ho mpandray ny ranonorana farany izy rehefa harotsaka izany.” Review and Herald, July 20, 1886.

Ny Pentekosta, rehefa heverina ho fetin’i Jehovah, dia tsy azo sarahina amin’ny Paska, ny fetin’ny mofo tsy misy masirasira, ny fanatitra voaloham-bokatra, ary ny fetin’ny herinandro. Ny Pentekosta dia vanim-potoana iray, na dia teboka iray eo amin’ny fotoana aza izy. Izany no iantsoana azy hoe “vanim-potoanan’ny Pentekosta.” Nanomboka tamin’ny fahafatesan’i Kristy sy ny fandevenana ary ny fitsanganany tamin’ny maty izany vanim-potoana izany. Taorian’ny niakarany tany an-danitra dia nanomboka fampianarana manokana naharitra efapolo andro i Kristy, izay narahan’ny folo andro tao amin’ny efitra ambony, izay nahatanteraka ny firaisan-tsaina. Ny 9/11 dia nanomboka vanim-potoana iray izay mifarana amin’ny lalàna Alahady any Etazonia. Io lalàna Alahady io no asehon’ny andron’ny Pentekosta amin’ny maha-teboka iray eo amin’ny fotoana azy; teboka iray eo amin’ny fotoana izay nialohavan’ny vanim-potoana iray nanomboka tamin’ny 9/11. Hatramin’ny 9/11 ka hatramin’ny lalàna Alahady dia averina indray ny “vanim-potoanan’ny Pentekosta.”

Nanazava i Petera fa ilay fisehoan-javatra mahagaga tamin’ny “lela afo” dia tsy fahadalana vokatry ny fahamamoana, fa fahatanterahan’ny bokin’i Joela, satria nisy fanoherana natsangana hanohitra ny hafatra. Ny “lela” dia maneho ny fampitana hafatra, ary ny afo dia maneho ny Fanahy Masina. Ny hafatry ny Pentekosta dia maneho firaisan’ny maha-Andriamanitra (Andriamanitra dia afo mandevona) amin’ny maha-olombelona ny lela. Tahaka an’i Petera izay maneho ny iray hetsy sy

efatra alina sy efatra arivo amin'ny andron'ny ranonorana farany, dia toy izany koa ireo Jiosy mpanatsikera no maneho vahoakan'ny fanekena taloha izay andalovana fotsiny amin'ilay fotoana indrindra izay ilatsahan'ny ranonorana farany.

Ary izy rehetra dia feno ny Fanahy Masina ka nanomboka niteny tamin'ny fiteny hafa, araka izay nampitenenan'ny Fanahy azy. Ary nisy Jiosy nonina tao Jerosalema, lehilahy mpivavaka tsara, avy tamin'ny firenena rehetra ambanin'ny lanitra. Ary rehefa niely izany teny izany, dia niangona ny vahoaka ka very hevitra, satria samy nandre azy ireo niteny tamin'ny fiteniny avy ny olona rehetra. Ary talanjona sy gaga izy rehetra ka nifampiteny hoe: Indro, moa tsy Galiliana va izy rehetra izay miteny? Koa ahoana no andrenesantsika samy amin'ny fitenintsika avy, dia ilay fiteny nahaterahantsika? Parthiana sy Mediana sy Elamita, ary izay monina any Mesopotamia sy any Jodia sy Kapadokia, any Ponto sy Azia, Frijia sy Pamfylia, any Egypta sy any amin'ny tany Libia manodidina an'i Kyrena, ary vahiny avy any Roma, na Jiosy na niova finoana, Kreta sy Arabo, dia rentsika miteny amin'ny fitenintsika ny asa mahagaga nataon'Andriamanitra izy. Ary talanjona izy rehetra sady nisalasala ka nifampiteny hoe: Inona re no hevitr'izao? Fa ny sasany kosa nanesa ka nanao hoe: Feno divay vaovao ireo lehilahy ireo. Fa Petera, niara-nitsangana tamin'ny iraika ambin'ny folo lahy, dia nanandratra ny feony ka niteny taminy hoe: Ry lehilahy Jodia sy ianareo rehetra izay monina eto Jerosalema, aoka ho fantatrareo izao, ka henoy ny teniko: Fa tsy mamo ireo, araka ny fiheveranareo azy, satria vao ora fahatelo amin'ny andro izao. Asan'ny Apostoly 2:4–15.

Petera dia manazava ny Pentekosta ho fahatanterahan'ny bokin'i Joela. Ataony izany amin'ny fomba ara-paminaniana, rehefa voasolon-tena eo ny izao tontolo izao manontolo, satria milaza io andininy io fa avy tamin'ny “firenena rehetra ambanin'ny lanitra” ireo mpihaino. Tamin'ny 9/11 dia nohazavain'ny voninahitr'i Kristy ny tany, ary avy eo indray, amin'ny lalàn'ny Alahady, ireo iray hetsy sy efatra alina sy efatra arivo dia haneho tanteraka ny voninahitr'i Kristy raha hasandratra ho faneva eo anatrehan'izao tontolo izao manontolo izy ireo. Ny vanim-potoanan'ny Pentekosta dia nanomboka tamin'ny 9/11 ary mifarana amin'ny lalàn'ny Alahady.

“Tsy hisy na iray amintsika handray ny tombo-kasen'Andriamanitra mandrakizay raha mbola misy pentina na loto iray eo amin'ny toetrantsika. Navelatra eo amintsika ny hanarina ny kilema ao amin'ny toetrantsika, sy hanadio ny tempolin'ny fanahy hiala amin'ny fahalotoana rehetra. Amin'izay dia hilatsaka amintsika ny ranonorana farany, tahaka ny nilatsahan'ny ranonorana voalohany tamin'ny mpianatra tamin'ny Andron'ny Pentekosta.

“Moramora loatra isika no afa-po amin'izay efa azontsika. Mihevitra isika fa manan-karena sy nitombo fananana, nefa tsy fantatsika fa isika dia ‘mahantra indrindra, sy ory, sy malahelo, sy jamba, ary mitanjaka.’ Ankehitriny no fotoana hihainoana ny fananaran'ny Vavolombelona Marina hoe: ‘Manoro hevitra anao Aho hividy amiko volamena voazaha toetra tamin'ny afo, mba hanan-karena anao; ary fitafiana fotsy, mba hitafianao, ka tsy hiseho ny fahamenaran'ny fitanjahanao; ary hosory odimaso ny masonao, mba hahitanao.’ ...”

“Izao no tokony hitandremantsika ny tenantsika sy ny zanatsika tsy ho voaloton'izao tontolo izao. Izao no tokony hanasantsika ny fitafiantsika, dia ny toetra amam-panahintsika, ka hampahafotsintsika azy amin'ny ran'ny Zanak'ondry. Izao no tokony handresentsika ny

fireharehana sy ny filan-dratsy ary ny hakamoana ara-panahy. Iza no tokony hifohazantsika sy hanaovantsika ezaka hentitra ho amin'ny firindran'ny toetra. 'Anio, raha mihaino ny feony ianareo, aza manamafy ny fonareo.' Ao amin'ny toerana sarotra indrindra isika, miandry sy miambina ny fisehoan'ny Tompontosika. Ao amin'ny aizina izao tontolo izao. 'Fa ianareo, ry rahalahy,' hoy Paoly, 'dia tsy ao amin'ny aizina, mba tsy hahatratra anareo tahaka ny mpangalatra izany andro izany.' Fikasàn'Andriamanitra mandrakariva ny hampivoaka fahazavana avy amin'ny aizina, fifaliana avy amin'ny alahelo, ary fitsaharana avy amin'ny havizanana ho an'ny fanahy miandry sy maniry fatratra."

"Inona no ataonareo, ry rahalahy, ao amin'ilay asa lehibe fanomanana? Ireo izay miray amin'izao tontolo izao dia mandray ny endrik'izao tontolo izao ka miomana handray ny mariky ny bibidia. Ireo kosa izay tsy matoky ny tenany, izay manetry tena eo anatrehan'Andriamanitra ary manadio ny fanahiny amin'ny fankatoavana ny fahamarinana, dia mandray ny endrika avy any an-danitra ka miomana handray ny tombo-kasen'Andriamanitra eo amin'ny handriny. Rehefa mivoaka ny didy ka voatomboka aminy ny famantarana, dia hitoetra madio sy tsy misy pentina mandrakizay ny toetrany.

"Iza no fotoana hiomanana. Ny tombo-kasen'Andriamanitra dia tsy hapetraka na oviana na oviana eo amin'ny handrin'ny lehilahy na vehivavy maloto. Tsy hapetraka na oviana na oviana eo amin'ny handrin'ny lehilahy na vehivavy fatra-paniry laza sy tia izao tontolo izao izany. Tsy hapetraka na oviana na oviana eo amin'ny handrin'ny lehilahy na vehivavy manana lela mandainga na fo feno fitaka izany. Izay rehetra mandray ny tombo-kase dia tsy maintsy tsy manan-tsiny eo anatrehan'Andriamanitra—kandidà ho amin'ny lanitra. Mandrosoa, ry rahalahiko sy anabaviko. Fohy ihany no azoko soratana momba ireo hevitra ireo amin'izao fotoana izao, fa ny hanintona ny sainareo ho amin'ny maha-zava-dehibe ny fiomanana ihany. Diniho ho anareo ny Soratra Masina, mba hahafahanareo mahatakatra ny fahatahorana sy ny fahamasinan'izao ora ankehitriny izao." Testimonies, boky faha-5, 214, 216.

Eto dia ambaran'i Rahavavy White fa ny Pentekosta dia teboka iray eo amin'ny fotoana, mifanaraka amin'ny lalàna Alahady any Etazonia, "rehefa mivoaka ny didy." Kanefa, na dia asongadiny ho teboka iray eo amin'ny fotoana aza ny lalàna Alahady sy ny Pentekosta, ny hafany izay miantso ho amin'ny fiomanana dia manondro vanim-potoana iray mialoha ny lalàna Alahady, izay asehon'ny fotoanan'ny Pentekosta ho tandindona. Ny lalàna Alahady no fitsapana momba ny Sabatan'ny andro fahafito, ary ny vanim-potoana manomboka amin'ny 9/11 ka hatramin'ny lalàna Alahady dia azo faritana ho ilay "andron'ny fiomanan'ny Tompo" ara-tandindona. Mialoha ny fitsapana ny fiomanana.

Ny "orana farany" dia "hirotsaka amin'ireo" efatra alina sy iray hetsy arivo sy efatra-polo "tahaka ny nilatsahan'ny orana aloha tamin'ny mpianatra tamin'ny Andron'ny Pentekosta." Ny fotoana aseho ho vanim-potoanan'ny Pentekosta dia nanomboka tamin'ny famafazana kely, raha niverina avy tamin'ny niakarany i Kristy.

Ary rehefa voalazany izany, dia nofofany izy ireo ka hoy Izy taminy: Raiso ny Fanahy Masina. Jaona 20:22.

Ny fofonainy no mampita ny Fanahy Masina, ary ny fofonaina no mamoka ny feon'ny teny. Jesosy no Teny, ary ny fofonainy no mampita ny Fanahy Masina amin'ny alalan'ny fanomezana ny teniny. Ny fofonaina no nitondra aina ho amin'ny tenan'i Adama, ary ny fofonaina no mitondra aina ho amin'ny tafik'i Ezekiela, dia ireo taolana maina maty natsangana tamin'ny maty.

“Ny asan'i Kristy tamin'ny nitsofany ny Fanahy Masina tamin'ny mpianany sy tamin'ny nanomezany ny fiadanany ho azy ireo dia toy ny ranonorana mitete vitsivitsy mialoha ny orambe betsaka izay homena amin'ny andro Pentekosta.” Spirit of Prophecy, volume 3, 243.

Tamin'ny fiandohan'ny vanim-potoanan'ny Pentekosta, ny “fofonain'i” Kristy dia nampita ny Fanahy Masina tamin'ny mpianatra, nefa ny sasany mbola nialasalala.

Fa Tomasy anefa, anankiray tamin'ny roa ambin'ny folo, izay atao hoe Didymo, dia tsy mba teo aminy raha tonga Jesosy. Koa hoy ny mpianatra sasany taminy: Efa nahita ny Tompo izahay. Fa hoy izy taminy: Raha tsy hitako eo amin'ny tanany ny holatry ny hombo, ka tsy atsofoko eo amin'ny holatry ny hombo ny rantsan-tanako, ary tsy atsofoko eo amin'ny ilany ny tanako, dia tsy hino aho. Jaona 2:24, 25.

Ny vanim-potoana Pentekotista dia nanomboka tamin'ny fotoan'ny “fitsapana”, niainga tamin'ny fofon'ain'i Kristy sy ny adihevitra Tomasy momba ny fisalasalana. Ny adihevitra'i Tomasy tany am-piandohana dia tandindon'ny adihevitra ny Jiosy any amin'ny fiakaran'ny vanim-potoana Pentekotista. Kristy dia nampita ny teniny sy ny Fanahy Masina tamin'ny mpianatra tany am-piandohana, ary ny mpianatra kosa nampita ny teny sy ny Fanahy Masina tamin'izao tontolo izao tany amin'ny fiakaran'ny vanim-potoana Pentekotista.

Ny asa izay notanterahin'i Kristy, fony Izy nitsoka tamin'ny mpianatra, dia vavolombelona fanindroany momba ilay asa iray ihany izay vao avy notanterahiny tamin'ireo mpianatra teny an-dalana ho any Emmaosy.

Ary non niseho, raha niresadresaka sy nifandinihina izy ireo, dia i Jesosy tenany no nanatona ka niara-nandeha taminy. Nefa nohazomina ny masony mba tsy hahafantarany Azy. ...

Dia nanao tamin'izy ireo hoe: Ry adala sy votsa fo hino izay rehetra nolazain'ny mpaminany, moa tsy tokony ho nijaly tamin'izany zavatra izany va ny Kristy ka hiditra amin'ny voninahiny? Ary nanomboka tamin'i Mosesy sy ny mpaminany rehetra Izy dia nanazava tamin'izy ireo, tamin'ny Soratra Masina rehetra, ny amin'izay zavatra momba ny tenany. Ary rehefa nanakaiky ny vohitra izay nalehany izy ireo, dia nataony ho toy ny handeha lavidavitra kokoa Izy. Fa noterany Izy ka hoy izy: Mitoera aty aminay, fa efa harivariva izao, ary efa mandroso ny andro. Dia niditra Izy mba hitoetra eo aminy. Ary rehefa niara-nihinana tamin'izy ireo Izy, dia nandray mofo ka nisaotra, dia novakiny izany ary nomeny azy ireo. Dia nisokatra ny masony ka nahafantatra Azy izy; ary tsy hitan'ny masony intsony Izy. Ary hoy izy samy izy: Tsy nangorakoraka tao anatintsika va ny fontsika, raha niresaka tamintsika teny an-dalana Izy sy raha nanokatra tamintsika ny Soratra Masina? Lioka 24:15, 16, 25–32.

Tahaka ny niara-nipetraka nihinana tamin'ireo tany Emmaosy i Jesosy, dia niara-nihinana tamin'ny mpianatra Izy taorian'izany. Amin'ireo toe-javatra roa ireo dia aseho ny fihinanana. Rehefa

atambatra, dia manondro izany fa ny fiandohan'ny vanim-potoana Pentekotista dia voamariky ny fofonain'ny Fanahy Masina ary koa ny fihinanana. Ny zava-niseho fanokafana dia miteraka fifandirana eo amin'ny sokajin'olona mino sy ny sokajin'olona misalasala. Ny fihinanana, ny fampitondrana ny Fanahy Masina ary ny fanokafana ny Soratra Masina dia samy ahitana fa i Kristy dia nanomboka ny fampianarany tamin'i "Mosesy sy ny mpaminany rehetra." Ny fampianaran'i Kristy dia nampitaina tamin'ny alalan'ny fandraisana ny tsipika ara-paminanian'i Mosesy sy ny fampifanarahana izany amin'ny tsipikan'ny mpaminany rehetra, kely etỳ ary kely erỳ.

Tamin'ny 9/11, ny fofonain'ny rivotra efatra ao amin'i Ezekiela dia nitsoka tamin'ireo taolana maina maty ao amin'ny toko fahafito amby telopolo. Tamin'izany fotoana izany, araka ny tandindon'ily anjely izay nidina tamin'ny 11 Aogositra 1840 ka nanome hery ny hafatry ny anjely voalohany, dia nidina ny anjelin'ny Apokalypsy valo ambin'ny folo nitondra hafatra izay tsy maintsy hohanina, tahaka ny nihinanana'ny mpianatra tany am-piandohan'ny vanim-potoanan'ny Pentekosta. Ny tsy fahavononan'i Tomasy hino dia manondro fa, rehefa ampidirina ilay hafatra, dia voamariky ny fihovitrovitra izany.

Raha miresaka ny amin'ny fianjeran'ny Twin Towers tamin'ny 9/11 isika, dia ambarana amintsika fa nitsangana ny Tompo mba "hampihorohoro mafy ny firenena." Zava-dehibe ny mahatsiaro fa ny "fihovitrovitra" eo amin'ny olon'Andriamanitra dia tanterahin'ireo izay miady manohitra hafatry ny fahamarinana. Misy "fihovitrovitra" avy any ivelany, nefa ny fihovitrovitra ao anatin'ny anatin'ny fiangonana kosa dia miseho ao anatin'ny tontolo anolorana hafatra iray.

"Nanontaniako ny hevitra ny fihovitrovitra izay efa hitako, ary naseho tamiko fa ny antony hahatonga izany dia ny fijoroana vavolombelona mahitsy, izay nateraky ny torohevitra'ily Vavolombelona Marina ho an'ny Laodiseana. Hisy vokany eo amin'ny fon'izay mandray izany io, ary hitondra azy hanandratra ny faneva sy handrotsaka ny fahamarinana mahitsy. Ny sasany tsy hahazaka izany fijoroana vavolombelona mahitsy izany. Hitsangana hanohitra izany izy, ary izany no hiteraka fihovitrovitra eo amin'ny vahoakan'Andriamanitra.

"Hitako fa ny fijoroana vavolombelon'ily Vavolombelona Marina dia tsy mbola noheverina na dia ny antsasany akory aza. Ny fijoroana vavolombelona manetriketrika, izay iankinan'ny anjaran'ny fiangonana, dia noheverina ho zava-maivana, raha tsy nolavina tanteraka aza. Io fijoroana vavolombelona io dia tsy maintsy miasa fibebahana lalina; izay rehetra mandray izany marina tokoa dia hankatò azy ka hodiova." Early Writings, 271.

Ny "fihovitrovitra" ao anatin'ny aterak'ireo izay manohitra ny fanambarana ny hafatry ny Laodikia. Sister White dia manondro ny hafatry Jones sy Waggoner tamin'ny taona 1888 ho ny hafatry ny Laodikia.

"Ang mensaheng ibinigay sa atin sa pamamagitan nina A. T. Jones at E. J. Waggoner ay ang mensahe ng Diyos sa iglesiang Laodicea, at sa aba ng sinumang nagpapahayag na naniniwala sa katotohanan at gayunma'y hindi nagpapaaninag sa iba ng mga sinag na kaloob ng Diyos." The 1888 Materials, 1053.

Ny fanoherana ny hafatry ny Laodiseana dia miteraka fihovitrovitra, ary i Rahavavy White dia mampifanaraka ny hafatry ny taona 1888 amin'ny fidinan'ily anjely ao amin'ny Apokalypsy toko

fahavalo ambin'ny folo.

“Ny tsy fahavononana handao hevitra efa niforona mialoha, sy handray ity fahamarinana ity, no fototra niorenan'ny ampahany lehibe tamin'ny fanoherana naseho tany Minneapolis manohitra ny hafatry ny Tompo tamin'ny alalan'ny Rahalahy Waggoner sy Jones. Tamin'ny fampirisihana izany fanoherana izany dia nahomby Satana tamin'ny fanakanana tsy ho tonga tamin'ny olontsika, amin'ny ampahany lehibe, ilay hery manokana avy amin'ny Fanahy Masina izay nirian'Andriamanitra fatratra homena azy ireo. Nosakanan'ny fahavalo izy ireo tsy hahazo ilay fahombiazana izay nety ho azy tamin'ny fitondrana ny fahamarinana ho amin'izao tontolo izao, tahaka ny nanambaran'ny apostoly izany taorian'ny andron'ny Pentekosta. Ilay fahazavana izay tokony hanazava ny tany rehetra amin'ny voninahiny dia notoherina, ary noho ny asan'ireo rahalahintsika ihany dia voatazona lavitra an'izao tontolo izao tamin'ny ambaratonga lehibe izany.” Selected Messages, boky 1, 235.

Ny fisalasalàn'i Tomasy teo am-piandohan'ny vanim-potoanan'ny Pentekosta, izay maneho mialoha ny fikomiana nanohitra ny hafatra tonga tamin'ny andro Pentekosta, dia naneho mialoha ny fanozongozonana nitranga raha nitsangana sy nanohitra ny hafatra ho an'ny fiangonana Laodikia ny fitarihan'ny Advantista Mitandrina ny Andro Fahafito, araka izay nasehon'i Jones sy Waggoner tamin'ny 1888. Tamin'ny 1888 dia nidina ilay anjely mahery ao amin'ny Apokalypsy valo ambin'ny folo mba hanazava ny tany amin'ny voninahiny, nefa noho indrindra ny tsy fahavononan'ireo mpitondra ireo hanilika ireo hevitra efa noraisina mialoha, dia naverina indray ny fikomian'i Kora sy Datana ary Abirama. Tomasy, ny Jiosy tamin'ny Pentekosta, ny fikomian'i Kora tamin'ny andron'i Mosesy, ny fikomiana tamin'ny 1888, dia samy maneho mialoha ny 9/11, raha, araka an'i Joela, dia tokony hotsofina ny trompetra. Io trompetra io, araka an'i Isaia, dia notsofina mba hampahafantarana ny fahotan'ny vahoakan'Andriamanitra, ka izany no maneho mialoha ny 1888 sy ny hafatra ho an'i Laodikia. Ilay mpiambina ao amin'i Jeremia, izay mitsoka ny trompetra mba hiverenana amin'ny “lalana fahiny,” dia mifanaraka amin'i Isaia izay manandratra ny feony tahaka ny trompetra. Ny mpiambina ao amin'i Jeremia dia ireo mpiambina ao amin'i Habakoka, izay mametraka ny fanontaniana momba izay ho toerana hraisiny ao amin'ny adihevitra na fifandresen-dahatra amin'ny tantarany.

Hijoro eo amin'ny fitoeram-piambenako aho, ary hitsangana eo amin'ny tilikambo; ary hiandry hahita izay holazainy amiko aho sy izay havaliko, raha hanarina ahy Izy. Habakoka 2:1.

Ny teny hoe “nananatra” dia midika hoe “namarin'ny teny na niadian-kevitra taminy,” ary manondro fanontaniana izany, satria ny andininy manaraka dia manome valiny.

Ary namaly ahy Jehovah ka nanao hoe: Soraty ny fahitana, ary ataovy mazava eo amin'ny vato fisaka izany, mba hahazoan'izay mamaky azy mihazakazaka. Habakoka 2:2.

Ny “adihevitra” na fihovitrovitra izay nanomboka ho fahatanterahan'ny tantara Millerita dia ny hafatr'i William Miller sy ny fitsipiny momba ny fandikana faminaniana mifanandrana amin'ireo teolojiana Protestanta. Ny adihevitra teo amin'ny tantara Millerita dia nanomboka tamin'ny fanamafisana ny hafatra Millerita tamin'ny 11 Aogositra 1840, rehefa tsy “olona ambany noho

Jesosy Kristy” no nidina nitondra boky kely izay tsy maintsy noraisin’i Jaona ka nohaniny. Ny adihevitra ny mpiambina ao amin’i Habakoka, ny fisalasalàn’i Tomasy, ny fikomiana tamin’ny 1888, ny fikomian’i Kora, ny fiampangana ho fahamamoana tamin’ny Pentekosta, dia samy vavolombelon’ny adihevitra iray izay nanomboka tamin’ny 9/11. Ny fifandirana iadian-kevitra dia ny amin’ny hafatry ny ranonorana farany, izay nanomboka nitsifotra tamin’ny 9/11.

Ny valiny ao amin’ny Habakoka izay nitarika ny Millerita hamokatra ny tabilao 1843 dia mifandray amin’ny fivoaran’ny sokajin’olona mpivavaka roa, izay asehon’i Kora sy ireo namany mifanohitra amin’i Mosesy; i Tomasy sy ireo mpianatra hafa; ny filazan’ny Jiosy ny amin’ny fahamamoana tamin’ny Pentekosta, ny fitarihana ny Adventisma tamin’ny 1888; ny Protestanta mifanohitra amin’ny Millerita tamin’ny 1844 ary ny virijina adala sy hendry tamin’ny 22 Oktobra 1844.

Tamin’ny 9/11 dia nofononin’i Kristy tamin’ny mpianany ny Fanahy Masina ho toy ny ranonorana mitete vitsy mialoha ny fandatsahana feno amin’ny lalàn’ny Alahady. Avy eo dia nosokafany ny fahatakaran’izy ireo ny hafatra ara-paminaniana, manomboka amin’ny hoe: “andalana manaraka andalana”, niaraka tamin’i Mosesy, tamin’ny fitarihany ireo mpianatra ireo hiverina amin’ireo lalana fahiny ao amin’i Jeremia, izay nanosorana azy ireo mba hitsoka trompetra fampitandremana. Ny fofon’i Kristy tamin’ny 9/11 dia avy tamin’ireo rivotra efatra ao amin’i Ezekiela sy Jaona, ary izany no hafatry ny Laodikiana, izay ilay “vavolombelona mahitsy”, izay miteraka fihovitrovitra rehefa toherina. Ny 1888 dia tandindon’ny fikomian’i Kora, Datana ary Abirama, fa tsy ny hafatra ihany no nolavina, fa koa ireo mpiambina voafidy izay nanome feo mazava ny trompetra.

Nanoratra i Rahavavy White fa ny “fihovitrovitra izay efa hitako” dia “ho vokatry ny fijoroana vavolombelona mahitsy nateraky ny fananarana avy amin’ny Mpiampangana Marina ho an’ny Laodiseana.” Ny hafatry ny taona 1888 no izany fijoroana vavolombelona mahitsy izany, ary samy manamarika ny fidinan’ily anjelin’ny Apokalypsy toko fahavalo ambin’ny folo ny 1888 sy ny 9/11.

“Tokony hampitaina amin’ny fiangonantsika sy ny andrim-panjakantsika ny fijoroana vavolombelona mahitsy, mba hampifoha ireo izay matory.”

“Rehefa inoana sy ankatoavina ny tenin’ny Tompo, dia hisy fandrosoana maharitra hotanterahina. Aoka isika ankehitriny hahita ny filàntsika lehibe. Tsy mahazo mampiasa antsika ny Tompo mandra-piainany aina ao amin’ny taolana maina. Reko ny teny nolazaina hoe: ‘Raha tsy misy ny fivezivezen’ny Fanahin’Andriamanitra lalina ao amin’ny fo, raha tsy misy ny heriny manome aina, dia tonga taratasy maty ny fahamarinana.’” Review and Herald, 18 Novambra 1902.

Tamin’ny 9/11 dia tonga tamin’ny fahatanterahany lavorary ny hafatr’i Laodikia, satria nanomboka nambara ny antso farany ho an’ny vahoakan’Andriamanitra tamin’ny fanekena teo aloha. Amin’izay fotoana izay no anamarihan’i Rahavavy White hoe: “Tsy maintsy entina amin’ny fiangonantsika sy ny andrim-panjakantsika ny fijoroana vavolombelona mahitsy, mba hanaitra ireo izay matory.” Nanomboka ny hafatr’i Laodikia rehefa nidina tamin’ny 9/11 ilay anjely ao amin’ny Apokalypsy toko fahavalo ambin’ny folo, izay midika fa tamin’ny 9/11 ny hafatra ho an’ireo

Advantista mitandrina ny Andro Fahafito ao Laodikia dia sady efa no mbola hoe: “mifohaza.” Nandidy ireo mamo i Joela mba hifoha ao amin’ny andininy fahadimy amin’ny toko voalohany. Ny 9/11 no manamarika ny fahatongavan’ny vanim-potoana fitsapana farany ho an’ny Advantisma ary maneho ny didin’i Joela hoe hifoha. Ny fiandohan’ny vanim-potoanan’ny Pentekosta dia manomboka amin’ny fifohazan’ny vahoakan’Andriamanitra amin’ny 9/11 ary mifarana amin’ny fahatanterahan’ny fanoharana momba ireo virijina folo, fotoana fohy mialoha ny lalàna alahady.

Ny fifohazana tamin’ny 9/11 dia antso ho an’ny taranaka farany amin’ny vahoakan’ny fanekena izay ao anatin’ny fivadiham-pinoana. Ny fifohazana mialoha indrindra ny lalàna alahady dia manidy ny varavarana amin’ilay vahoakan’ny fanekena teo aloha. Mitovy ny fiandohana sy ny fiafarana, ary tamin’ny Jolay 2023 dia nofahazina ny vavolombelona roa ao amin’ny Apokalypsy toko faha-iraka ambin’ny folo mba hahita ny fikomiana ao amin’ny faminaniana tamin’ny 18 Jolay 2020. Ny fifohazana afovoany dia asehon’ny fikomiana, izay manondro ny 9/11 ho litera voalohan’ny abidy hebreo, ny 18 Jolay 2020 ho litera fahatelo ambin’ny folo, ary ny lalàna alahady ho litera faharoa amby roapolo sady farany amin’ny abidy hebreo. Ny litera faharoa amby roapolo dia maneho ny fitambaran’ny maha-Andriamanitra sy ny maha-olombelona, izay tanterahina tanteraka ao amin’ny faran’ireo fifohazana telo ireo.

Ny Tompo dia “mampiditra aina ao amin’ny taolana maina” amin’ny 9/11, tahaka ny nitsofany ny Fanahy Masina tamin’ny mpianatra tany am-piandohan’ny vanim-potoanan’ny Pentekosta. Ny mpianatra taorian’ny niakarany dia maneho ireo izay nandray ny Fanahy Masina, ary izay taorian’izany dia nosokafana ny fahatakarany ny Teny faminaniana tamin’ny alalan’ny fomba fiasa hoe “tsipika amin’ny tsipika.” Ny fandraisana ny Fanahy Masina dia nitranga teo am-pihinanana sakafo, satria ny mihinana ara-panahy dia mitaky ny hihinananao ny nofon’i Jesosy sy hisotroanao ny rany, Izy izay Teny.

Ireo mpikomy izay niara-dia tamin’i Kora, Datana ary Abirama dia maneho (tahaka ny fitarihan’ny Advantisma tamin’ny 1888) ilay sokajin’olona izay mahatonga ny fihovitrovitra amin’ny fanoherana ny hafatry ny trompetra izay manondro ny fahotan’ny olon’Andriamanitra, sady koa miantso ny hiverenana amin’ny lalana fahiny, dia ireo fahamarinana fototra asehon’ny “impito” ao amin’ny Levitikosy faha-enina amby roapolo. Ny trompetra dia miantso ho amin’ny fifohazana sy ny fanavaozana samy ilaina. Ny voalohany amin’ireo vatosoa ara-paminanian’i Miller, ary koa ny voalohany nolavin’ny Advantisma, dia maneho ny fiandohana sy ny fiafaran’ny hetsika Millerita. Ny fiandohana sy ny fiafaran’ny hafatry ny anjely voalohany, araka izay notorin’ny Millerita, dia voamariky ny “impito” an’i Mosesy. Tamin’ny fiandohana dia nekena izany; tamin’ny farany dia nolavina. Noho izany fandavana izany dia asehon’i Ezekiela ho lohasahan’ny taolana maina maty ny Advantisma. Ny vanim-potoana manomboka amin’ny 1863 ka hatramin’ny lalàna alahady any Etazonia dia ilay lohasahan’ny fahitana, araka ny Isaia faha-roa amby roapolo, nefa kosa lohasahan’ny taolana maina maty araka an’i Ezekiela. Samy mifandrindra amin’ny lohasahan’i Josafata ao amin’i Joela ireo lohasaha ara-paminanianana roa ireo, ary io ihany koa no ambaran’i Joela ho lohasahan’ny fanapahan-kevitra.

Rehefa efa napetraka ireo hevitra ireo, dia azo apetraka izao fanontaniana izao: ahoana no nahatonga, tamin’ny 9/11, ny bokin’i Joela ho ilay hafatra izay nofaritan’i Petera tamin’ny

Pentekosta? Hiezaka hanazava ireo hevitra ireo isika ao amin'ireo lahatsoratra manaraka.

“(Voasoratra tamin’ny 5 Novambra 1892, avy any Adelaide, South Australia, ho an’i ‘Ry zana-drahalahy sy zanaka-vavy malala, Frank sy Hattie [Belden].’)”

“Raha hotarihin’ny Fanahy Masina ianareo, dia ho hitanareo araka izay izy izany faharatsiana rehetra tany Minneapolis izany, dia araka ny fijerin’Andriamanitra azy. Raha tsy hahita anareo intsony aho eto amin’ity izao tontolo izao ity, dia aoka ho fantatrareo fa mamela anareo aho noho ny alahelo sy ny fahoriana ary ny vesatry ny fanahy nentaninareo tamiko tsy amin’antony akory. Nefa noho ny amin’ny fanahinareo, noho ny amin’Ilay maty ho anareo, dia tiako ho hitanareo sy hiaikenareo ny fahadisoanareo. Efa niray hina tamin’ireo izay nanohitra ny Fanahin’Andriamanitra ianareo. Efa nananareo ny porofo rehetra nilainareo fa ny Tompo dia niasa tamin’ny alalan’ireo Rahalahy Jones sy Waggoner; nefa tsy nandray ny mazava ianareo; ary rehefa avy nankamaminareo ireo fihetseham-po ireo sy nilazanareo teny nanohitra ny fahamarinana, dia tsy nahatsapa ho vonona hiaiky ianareo fa efa nanao ratsy, fa ireo lehilahy ireo dia nanana hafatra avy tamin’Andriamanitra, ary ianareo dia efa nanao tsinontsinona ny hafatra sy ny iraka.”

“Tsy mbola nahita mihitsy aho teo amin’ny vahoakantsika fahafaham-po tena mafy orina sy tsy fahavononana handray sy hanaiky ny fahazavana tahaka izay naseho tany Minneapolis. Naseho tamiko fa tsy nisy na dia iray aza tamin’ireo antokon’olona izay nitahiry ny fanahy naseho tamin’izany fivoriana izany mba mbola hahazo fahazavana mazava indray hamantarana ny hasarobidin’ny fahamarinana nalefa taminy avy any an-danitra, mandra-panetrehana izy ireo ny avonavony sy hiaikeny fa tsy ny Fanahin’Andriamanitra no nanosika azy, fa ny sainy sy ny fony dia feno fitsarana an-tendrony. Nirian’ny Tompo hanatona azy ireo, hitahy azy ary hanasitrana azy amin’ny fialany aminy, nefa tsy nety nihaino izy. Ny fanahy iray ihany no nanosika azy izay nanosika an’i Kora sy Datana ary Abirama. Ireo lehilahy ireo teo amin’ny Isiraely dia tapa-kevitra hanohitra ny porofo rehetra izay hanapororo fa diso izy, ary mbola nanohy hatrany tamin’ny lalan’ny tsy firaketam-pony izy mandra-pisintahan’ny maro ka hampiray tena aminy.”

“Iza moa ireo? Tsy ny malemy, tsy ny tsy mahalala, tsy ny tsy nohazavaina. Tamin’izany fikomiana izany dia nisy andriana roan-jato sy dimampolo, izay nalaza teo amin’ny fiangonana, lehilahy nanan-daza. Inona no fijoroana vavolombelona nataony? ‘masina avokoa ny fiangonana rehetra, samy masina avokoa izy rehetra, ary Jehovah eo aminy; koa nahoana ianareo no manandratra ny tenanareo ho ambonin’ny fiangonan’i Jehovah?’ [Nomery 16:3]. Rehefa maty Kora sy ireo namany noho ny fitsaran’Andriamanitra, dia tsy hitan’ny olona izay voafitany ny tanan’i Jehovah tamin’izany fahagagana izany. Ny ampitson’iny maraina dia niampanga an’i Mosesy sy Arona ny fiangonana rehetra ka nanao hoe: ‘Ianareo no namono ny olon’i Jehovah’ [andininy 41], dia namely ny fiangonana ny areti-mandringana, ka maherin’ny efatra ambin’ny folo arivo no maty.”

“Rehefa nikasa ny handao an’i Minneapolis aho, dia nitsangana teo anilako ny anjelin’i Jehovah ka nanao hoe: ‘Tsy izany; manana asa hataonao amin’ity toerana ity Andriamanitra. Ny vahoaka dia mamerina ny fikomian’i Kora, Datana ary Abirama. Napetrako eo amin’ny toerana sahaza anao ianao, izay tsy heken’ireo izay tsy ao amin’ny mazava; tsy hihaino ny

fanambaranao izy; nefa Izaho homba anao; ny fahasoavako sy ny heriko no hanohana anao. Tsy ianao no ataon'izy ireo tsinontsinona, fa ny iraka sy ny hafatra izay alefako ho an'ny vahoakako. Naneho fanamavoana ny tenin'i Jehovah izy ireo. Nohajambain'i Satana ny masonry ary naolany ny fitsarany; ary raha tsy mibebaka amin'ity fahotany ity ny fanahy rehetra, dia izao fahaleovantena tsy nohamasinina izao, izay manevateva ny Fanahin'Andriamanitra, no hahatonga azy handeha ao amin'ny maizina. Hesoriko amin'ny toerany ny fanaovan-jiro, raha tsy mibebaka sy miova fo izy mba hahazoako manasitrana azy. Nohamaizinin'ny fahitany ara-panahy. Tsy niriny ny hanehoan'Andriamanitra ny Fanahiny sy ny heriny; fa manana fanahy maneso sy maharikoriko ny teniko izy ireo. Ny fahamaivanana, ny fanao tsy am-piheverana, ny vazivazy, ary ny fananihaniana dia atao isan'andro. Tsy napetrany hikatsaka Ahy ny fony. Mandeha amin'ny pitik'afo arehiny ihany izy, ary raha tsy mibebaka izy dia handry ao amin'ny alahelo. Izao no lazain'i Jehovah: Mitoera eo amin'ny toeram-piandrasanao amin'ny adidy; fa Izaho momba anao, ary tsy handao anao na hahafoy anao mihitsy.' Ireo teny avy amin'Andriamanitra ireo dia tsy sahiko natao tsinontsinona."

"Ny fahazavana dia efa namirapiratra tao Battle Creek tamin'ny taratra mazava sy mamirapiratra; nefa iza amin'ireo izay nandray anjara tamin'ny fivoriana tany Minneapolis no tonga teo amin'ny fahazavana ka nandray ny haren'ny fahamarinana izay nalefan'ny Tompo ho azy avy tany an-danitra? Iza no niara-nandeha dingana isan-dingana tamin'ny Mpitarika, dia Jesosy Kristy? Iza no nanao fiaiken-keloka feno ny amin'ny firehetam-pony diso, ny fahajambany, ny fialonany sy ny fiahiahiana ratsy, ny fanoherany ny fahamarinana? Tsy nisy na iray aza; ary noho ny tsy firaharahiany naharitra tamin'ny fanekena ny fahazavana, dia namela azy ireo hianjera lavitra aoriana izany; tsy nitombo tamin'ny fahasoavana sy tamin'ny fahalalana an'i Kristy Jesosy Tompontosika izy ireo. Tsy naharay ny fahasoavana nilaina izay azony ho noraisina izy ireo, ary izay ho nahatonga azy ho lehilahy matanjaka amin'ny fanandramana ara-pivavahana."

Ny toerana noraisina tany Minneapolis dia hita fa sakana tsy azo resena, izay tamin'ny ambaratonga lehibe dia nanidy azy ireo hiaraka amin'ny mpisalasala, ny mpanontany, dia ireo mandà ny fahamarinana sy ny herin'Andriamanitra. Rehefa misy krizy hafa tonga, ireo izay efa ela no nanohitra porofo mivangongo eo ambonin'ny porofo dia hosedraina indray amin'ireo teboka izay tsy nahombiazany tamin'ny fomba niarahiany tokoa, ary ho sarotra aminy ny handray izay avy amin'Andriamanitra sy handà izay avy amin'ny herin'ny maizina. Koa ny lalana tokana azo antoka ho azy ireo dia ny handeha amin'ny fanetren-tena, ka hanao lalana mahitsy ho an'ny tongony, fandrao hivily hiala amin'ny lalana ny malemy tongotra. Zava-dehibe tanteraka izay olona iarahana, na amin'ny olona miara-mandeha amin'Andriamanitra ka mino sy matoky Azy izany, na amin'ny olona manaraka ny fahendreny heveriny ho azy, ka mandeha amin'ny pitik'afo nateraky ny fandrehirany ihany.

"Ny fotoana sy ny fitandremana ary ny fisasarana nilaina mba hanohitra ny herin'ireo izay niasa nanohitra ny fahamarinana dia fatiantoka mahatsiravina; fa efa nety ho taona maro no nandrosoantsika teo amin'ny fahalalana ara-panahy; ary fanahy maro dia maro no mety ho nampiana ho ao amin'ny fiangonana raha ireo izay tokony ho nandeha tao amin'ny mazava dia nanohy hahalala an'i Jehovah, mba hahafantarany fa ny fiposahany dia voaomana tahaka ny maraina. Kanefa rehefa be dia be toy izany ny asa tsy maintsy lany ao anatin'ny fiangonana

mihitsy mba hanohitra ny herin'ireo mpiasa izay nijoro tahaka ny manda granita nanohitra ny fahamarinana alefan'Andriamanitra ho an'ny olony, dia avela ao amin'ny haizina, amin'ny ampahany lehibe, izao tontolo izao.

“Nikendren'Andriamanitra fa ny mpiambina dia tokony hitsangana, ary amin'ny feo miray no hamoaka hafatra mazava sy hentitra, ka hampaneno ny trompetra amin'ny feo tsy miova sy fantatra tsara, mba hahafahan'ny vahoaka rehetra mitsangana ho amin'ny toeran'ny addidiny sy manatanteraka ny anjarany ao amin'ilay asa lehibe. Amin'izay dia ho nameno ny tany tamin'ny voninahiny ilay fahazavana mahery sy mazava an'ilay anjely hafa izay midina avy any an-danitra, manana hery lehibe. Efa taona maro no tara isika; ary ireo izay nitsangana tao anatin'ny fahajambana ka nanakana ny fandrosoan'ilay hafatra mihitsy izay nokasain'Andriamanitra hivoaka avy tamin'ny fivoriana tao Minneapolis tahaka ny jiro mirehitra, dia mila manetry ny fony eo anatrehan'Andriamanitra ka hahita sy hahatakatra ny fomba nanakanana ny asa noho ny fahajamban'ny sainy sy ny hamafin'ny fony.

“Nandaniana ora maro ny fifandirana momba ny zavatra madinika; very maina ireo fotoana volamena, raha nalahelo kosa ireo iraky ny lanitra, sady tsy nahari-po noho ny fahatarana. Ny Fanahy Masina—vitsy loatra no nankasitraka ny lanjany na ny tsy maintsy handraisan'ny fanahy tsirairay Azy. Ireo izay mandray tokoa izany fanomezana avy any an-danitra izany dia hivoaka mitafy ny fiadian'ny fahamarinana mba hiady ho an'Andriamanitra. Hanaja ny fitarihan'ny Tompo izy, ary ho feno fisaorana Azy noho ny famindram-pony. Kanefa tany amin'ny toerana maro dia maro, ary tamin'ny fotoana maro dia maro, dia azo nolazaina marina, tahaka ny tamin'ny andron'i Kristy momba ireo izay milaza ho vahoakan'Andriamanitra, fa tsy maro ny asa lehibe azo natao noho ny tsi-finoany. Maro ireo izay nofehezin'ny fatoran'ny haizina nefa nohajaina satria efa nampiasain'Andriamanitra, ary ny tsi-finoan'izy ireo no nampifoha fisalasalana sy fitsarana an-tendrony hanohitra ny hafatry ny fahamarinana izay notadiavin'ireo anjelin'ny lanitra hampitaina tamin'ny alalan'ny olombelona—fanamarinana amin'ny finoana, dia ny fahamarinan'i Kristy.” The 1888 Materials, 1066–1070.